

M. M. Revsgaard

En markant skikkelse i Krejbjergs fortid

Marinus Refsgaard boede i Krejbjerg i omkring 22 år på henholdsvis Lynghøjgård og Baunehøjgård. Når han får en særlig plads i denne "krejbjergshistorie", skyldes det både hans udtalte interesse for arkæologi og hans øvrige aktiviteter i sognet, som han selv har beskrevet i en lille bog: "En Kultur Indsats og En Udsmidning". Han kunne med fuld ret have kaldt bogen "Jammers Minde" – en bitter mands afsked med Krejbjerg efter 22 år.

I forordet skriver han blandt andet: "...én, som saa træffende sagde til mig den Gang jeg skulde overtage Gaarden 1901. "Kan du gaa gennem Krejbjerg uhængt, saa kan du gaa igennem Helvede ubrændt"."

Sidst i bogen fortæller han om julen 1933, kort før "udsmidningen" lige efter nytår: "..., det største af alt, var den Plads, som jeg i 33 Aar havde haft i Krejbjerg Kirke, blev jeg voldeligen revet bort fra og finder aldrig Erstatning derfor, der kunde jeg hvile og samle mine Tanker i Tak til den Gud, som havde givet mig og mine et Hjem, og som vi vil kæmpe for at faa igen, som vi har kæmpet for at skabe det."

Bogen, som du kan finde på Krejbjergs hjemmeside, www.krejbjerg.dk, er tydeligvis skrevet af en ilter og farverig person, hvis liv i Krejbjerg blev fyldt med "Løgne, Svig og Forvisning til et Babel-Fangenskab"

Revsgaards hobbyprojekt - arkæologien

Der er mange spændende aspekter i historien om Refsgaards forhold til oldtiden i skiveområdet. Som frivillig på arkæologisk museum i Skive har jeg selv fotograferet hundredvis af oldsager, som Refsgaard har gravet frem eller fået gravet frem. Mange fine ting, men desværre var han ikke omhyggelig i sin dokumentation af fundsted og -omstændigheder, til gengæld var han af og til ret kreativ med at pynte sine fund op med gips, cement og lim, måske med forventning om bedre at kunne sælge dem til museerne. Set fra et arkæologisk synspunkt betyder det altså, at de mange oldsager ikke har så stor værdi, som de kunne have haft.

Selv har han fortalt til Skive Folkeblad, at han har udgravet cirka 1.000 gravhøje i skiveområdet, vel at mærke, før det endnu blev ulovligt (omkring 1930). De øvrige fund solgte han til henholdsvis Nationalmuseet og Skive Museum.

Krejbjergs højeste punkt, "Højsagerhøj", 41,5 meter, der nok havde været en meter højere, hvis ikke Refsgaard havde været på spil.

En typisk gravhøj som Refsgaard har dykket ned midt i for at erhverve "skattene" i den underliggende gravsætning. Den ligner mere en vulkan end en gravhøj.

Landmand i Krejbjerg

Marinus Revsgaard blev født i Vølling i 1877, og i 1901 blev han gift med Bolette Ladefoged fra Lynghøjgård i Krejbjerg. I 1901 køber han gården af sin svigerfar.

*Lynghøjgård omkring 1912, mens Refsgaard endnu boede der.
Foto fra bogen "Danske Gårde bd. II"*

Kort fra 1842. I den røde cirkel ligger den oprindelig Lynghøjgård (nu fjernet, og "kirke-skole-vejen" er overpløjet). I den gule cirkel ligger den nuværende Lynghøjgård (Åbakken 17).

Refsgaard havde ustandseligt gang i handel med jord og opdyrkning af nye hedearealer. Han blev således også hædret af Hedeselskabet og fik sit navn på en mindesten i Kongenshus Mindepark.

Han var ikke tilfreds med Lynghøjgård og flyttede derfra i 1913 til Baunehøjgård. Sin gamle gård solgte han i 1914, og i 1921 blev gården flyttet op til landvejen.

Lufffoto af Baunehøjgård (Åbakken 10) fra 1950. Gården har formentlig set sådan ud da Revsgaard solgte den i 1933.

Foto: Aalborg Luftfoto

Refsgaard følte sig mildt sagt ikke tilpas i Krejbjerg. Han var i bitter strid med både familie og naboer om handler med jord og ejendomme og med advokater, som han følte ville snyde ham.

Han solgte Baunehøjgård i 1933 og flyttede sammen med sin kone, Bolette, til Skive, hvor han døde i 1951.

